

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

I. ÚS 80/07-43

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 11. októbra 2007 v senáte zloženom z predsedu Milana Ľalíka a zo sudcov Petra Brňáka a Lajosa Mészárosa prerokoval sťažnosť Ing. Z. T., K., zastúpeného advokátom JUDr. J. Č., K., vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prietáhov zaručeného v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Košice – okolie v konaní vedenom pod sp. zn. 11 C 236/1997 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosti Ing. Z. T. **n e v y h o v u j e .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) uznesením č. k. I. ÚS 80/07-9 z 30. mája 2007 prijal podľa § 25 ods. 3 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na ďalšie konanie sťažnosť Ing. Z. T. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou

namietal porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručeného v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Okresného súdu Košice – okolie (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 11 C 236/1997.

2. Porušenie základného práva na prerokovanie svojej veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy vidí sťažovateľ v nasledovnom opísanom skutkovom stave.

Sťažovateľ podal okresnému súdu 12. mája 1997 návrh na začatie konania proti M. S., S. a D. P., T. vo veci zaplataenia 1 000 000 Sk s prísl. Predmetné súdne konanie je vedené pod sp. zn. 11 C 236/1997 a doteraz nebolo právoplatne skončené. Spor sa neúnosne preťahuje už takmer 10 rokov. Sťažovateľ uvádza, že niekoľkokrát upozorňoval okresný súd na prietahy v konaní a požadoval rozhodnutie vo veci. Podľa jeho tvrdenia nečinnosťou okresného súdu vznikli zbytočné prietahy v konaní hlavne v obdobiach od 22. septembra 1997 do 6. júla 1998, od 22. septembra 1998 do 22. marca 1999, od konca roka 1999 do 22. februára 2000, od 9. mája 2000 do 25. septembra 2001, od 12. marca 2002 do 22. septembra 2003, od 15. marca 2004 do 21. októbra 2004, od 4. októbra 2005 až do podania sťažnosti.

Sťažovateľ podal sťažnosť na prietahy v konaní aj predsedovi okresného súdu, ktorý v odpovedi z 9. novembra 2006 sp. zn. Spr. V 501/06 uviedol, že sťažnosť považuje za dôvodnú.

Sťažovateľ žiada vydať nález, ktorým by ústavný súd vyslovil porušenie základného práva zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy v konaní vedenom okresným súdom pod sp. zn. 11 C 236/1997, prikázal okresnému súdu konať vo veci bez zbytočných prietáhov, priznal mu finančné zadosťučinenie v sume 200 000 Sk a náhradu trov konania.

3. Na výzvu ústavného súdu účastníci konania oznámili, že súhlasia s prerokovaním veci bez ústneho pojednávania. Preto ústavný súd podľa § 30 ods. 2 zákona o ústavnom

súde upustil v danej veci od ústneho pojednávania, lebo vzhľadom na charakter veci nemožno od neho očakávať jej ďalšie objasnenie.

II.

Ústavný súd na základe sťažnosti, k nej pripojených písomnosti a z obsahu spisu okresného súdu sp. zn. 11 C 236/1997 zistil nasledovný relevantný priebeh a stav konania:

Sťažovateľ v procesnom postavení navrhovateľa podal 13. mája 1997 okresnému súdu žalobný návrh na začatie konania o zaplatenie 1 000 000 Sk s prísl. z dôvodu vrátenia kúpnej ceny a náhrady škody. Sťažovateľ kúpil motorové vozidlo AUDI 100, ktoré bolo následne zhabané, pretože pochádzalo z krádeže. Okresný súd žalobný návrh zaevidoval pod sp. zn. 11 C 236/1997.

Okresný súd ostatným rozsudkom sp. zn. 11 C 236/1997 z 3. júna 2005 vo veci rozhodol a proti tomuto rozhodnutiu podal sťažovateľ (v procesnom postavení navrhovateľa) 15. augusta 2005 a jeho právny zástupca 24. augusta 2005 odvolanie.

Krajský súd v Košiciach (ďalej len „krajský súd“) do času rozhodovania ústavného súdu o odvolaní nerozhodol.

III.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak ústavný súd vyhovie sťažnosti, svojím rozhodnutím vysloví, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené práva alebo slobody podľa odseku 1, a zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah.

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadost'učinenie.

Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných priet'ahov.

Okresný súd vo veci vedenej pod sp. zn. 11 C 236/1997 rozhodol ostatným rozsudkom z 3. júna 2005, proti ktorému rozhodnutiu podal sťažovateľ (v procesnom postavení navrhovateľa) 15. augusta 2005 a jeho právny zástupca 24. augusta 2005 odvolanie. Krajský súd do času rozhodovania ústavného súdu o odvolaní nerozhodol. Sťažnosť sťažovateľa bola ústavnému súdu osobne doručená 31. januára 2007.

Vydaním prvostupňového rozhodnutia a jeho doručením (ako aj úkonmi, ktoré musel okresný súd vykonať v spojitosti s podaním odvolania) vykonal okresný súd všetky zákonom predpokladané a dovolené úkony na odstránenie stavu právnej neistoty sťažovateľa. Ďalšie úkony alebo postupy už okresný súd v čase doručenia sťažnosti ústavnému súdu nemohol vykonávať, a preto možno posudzovať záležitosť so zreteľom na čl. 2 ods. 2 ústavy ako vec, v ktorej ústavná úloha okresného súdu pri odstraňovaní právnej neistoty sťažovateľa skončila rozhodnutím vo veci samej pred podaním sťažnosti ústavnému súdu (napr. III. ÚS 329/06).

Ústavný súd pri svojom rozhodovaní vychádzal aj zo svojej doterajšej judikatúry, podľa ktorej ústavný súd poskytuje ochranu základnému právu na konanie bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy len vtedy, ak bola sťažnosť ústavnému súdu uplatnená v čase, keď k namietanému porušeniu označeného práva ešte dochádza alebo porušenie v tom čase ešte trvá (I. ÚS 34/99, III. ÚS 20/00, II. ÚS 204/03, IV. ÚS 102/05). Sťažovateľ

namietať priet'ahy v konaní okresného súdu, ktorý vo veci samej v okamihu podania s'ťažnosti už nekonal.

Z uvedeného vyplýva, že okresný súd v čase podania s'ťažnosti ústavnému súdu (31. januára 2007) už nemohol žiadnym ústavne relevantným spôsobom ovplyvniť priebeh konania, prípadne priet'ahy v ňom, a teda nemohol ani porušovať s'ťažovateľom v s'ťažnosti označené práva. V čase doručenia jeho s'ťažnosti ústavnému súdu (31. januára 2007) už vo veci s'ťažovateľa prebiehalo konanie na krajskom súde, proti ktorému s'ťažnosť nesmeruje (s'ťažovateľ disponoval kvalifikovaným zástupcom – advokátom, pozn.).

Zo s'ťažnosti totiž vyplýva, že s'ťažovateľ namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy výlučne postupom okresného súdu v konaní sp. zn. 11 C 236/1997.

Okrem uvedeného podľa ustanovenia § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde jednou z podmienok prijatia s'ťažnosti fyzickej osoby na konanie pred ústavným súdom je podanie s'ťažnosti v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu, pričom táto lehota sa pri opatrení alebo inom zásahu počíta odo dňa, keď sa s'ťažovateľ mohol o opatrení alebo inom zásahu dozvedieť (pozri napr. I. ÚS 120/02, I. ÚS 124/04). Zákon o ústavnom súde neumožňuje zmeškanie tejto kogentnej lehoty odpustiť (napr. IV. ÚS 14/03).

Ústavný súd už rozhodol, že v kontexte ustanovenia § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde porušenie práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy je v zásade „iným zásahom“ pre počítanie lehoty pre včasnú podanie s'ťažnosti (I. ÚS 161/02, I. ÚS 6/03).

Lehota na podanie s'ťažnosti podľa čl. 127 ústavy začala v okolnostiach danej veci plynúť dňom, keď sa s'ťažovateľ dozvedel o zbytočných priet'ahoch, teda o „inom zásahu“ voči okresnému súdu, ktorého označil za účastníka tohto konania. Keďže v danej veci rozhodol okresný súd ostatným rozsudkom 3. júna 2005 a s'ťažovateľ proti nemu podal 15. augusta 2005 a jeho právny zástupca 24. augusta 2005 odvolanie, s'ťažovateľ

sa o napadnutých zbytočných priet'ahoch mohol dozvedieť najneskôr v čase podania odvolania. Pretože predmetná sťažnosť bola na ústavný súd osobne podaná 31. januára 2007, keď už uplynula lehota ustanovená v § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde, ústavný súd sa nemohol zaoberať opodstatnenosťou námietok uvedených v sťažnosti. Z uvedených dôvodov by bolo potrebné sťažnosť posúdiť aj ako návrh podaný oneskorene, a preto ústavný súd dospel k záveru, že sťažovateľom podanej sťažnosti nevyhovuje.

Z uvedených dôvodov ústavný súd rozhodol tak, ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

Vzhľadom na čl. 133 ústavy, podľa ktorého proti rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok, treba pod „právoplatnosťou rozhodnutia“ uvedenou vo výroku tohto rozhodnutia rozumieť jeho doručenie účastníkom konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 11. októbra 2007